

Kázání: Mt 13,44-46, Salvátor 27.10.2024

Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole. Anebo je království nebeské, jako když obchodník, který kupuje krásné perly, objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji.

"Co to vlastně je, to Boží Království?" ptávali se kdysi učedníci – a ptáme se nejednou i my. Jak dlouho ještě, kdy tam dojdeme, bude cestou nějaké občerstvení nebo zpestření...? Nebo už je to tady? Ježíše takové otázky zcela zřejmě těší. A odpovídá tak, že vypráví o Božím království příběhy:

Ptáte se, co to je Boží Království? POSLOUCHEJTE. Je to třeba jako když někdo chodí pravidelně **okopávat pole svého pána**. Každý den ráno vezme motyku, jde na pole a tam pracuje až do večera. Okopává, pracuje, každý den stejně, pořád dokola. A pak, jednoho dne, najednou, nečekané překvapení. Narazí na poklad!

To je radosti! V ŽIVOTĚ NEČEKAL, ŽE BY HO NĚCO TAKOVÉHO MOHLO POTKAT! Jenomže, za chvíli mu dojde: Poklad přece patří majiteli pole! Co teď?... Přijít o poklad? Zůstat dál smutným, unaveným kopáčem?... Chvíli váhá, a pak se rozhodne. Ukryje honem poklad. Pak jde domů a prodá všechno, co má: domek, nádobí, nábytek. A za peníze z prodeje koupí pole s pokladem. Teď je poklad jeho! A nebo, pokračuje Ježíš, je to jako když obchodník chodí nakupovat a prodávat krásné perly: Každý den jde na trh a tam prodává krásné, zařící, bílé, a kupuje ještě krásnější. A pak jednou narazí na trhu na perlu mimořádně krásnou!... V perlách dělá už dlouho, a tak hned ví: Takhle krásnou ještě neviděl a už nevidí! Když ale ta perla je tak drahá! Co teď? ... Chvíli váhá – a pak se rozhodne. Jde domů – a prodá všechno, co má: všechny perly i domek, nádobí, nábytek. A pak jde a koupí tu nejkrásnější perlu. To je radosti! Teď je perla napořád jeho!

Co to je, to Boží království? Poklad, o němž můžeme jen snít, ale na nějž nikdy nemusíme narazit? Skrytá přání? Touha po kráse, která bude jen naše a kterou nikdo jiný nemá? Ježíšovy příběhy vyprávějí jinak: Boží království, to je především **velké překvapení**. Vstupuje do života jako událost, se kterou jsme dopředu vůbec nepočítali. Tak jako když kopáč nečekaně narazí na poklad nebo obchodník na vzácnou perlu. Anebo tak, jako JEŽÍŠ PŘEKVAPOVAL: Když vyhlásil blahoslavenství chudým a plačícím nebo pronásledovaným pro spravedlnost – když se setkával s nemocnými – když vyvrženým a osamělým nabídl společenství – nebo když jako stejně nadějnou možnost předložil lásku, třeba i k nepříteli. Boží království překvapuje člověka nečekanými perspektivami; nečekanou svobodou a nadějí. A naděje i svoboda, o nečekaně otevřených perspektivách nemluvě, to je poklad nad poklady, perla všech perel.

Zároveň Ježíšův příběh otvírá oči, abychom **nepropásli** to, co nás potkalo. Nepočítali jsme s tím. Nebo jsme možná o něčem takovém snili, ale tak potají, že jsme si zakázali věřit, že se sen může stát skutečností. Najednou je to tady.

A my, když si budeme dál žít postaru, tu možnost propásneme. Neuvěříme, že je to životní šance. Proto výjimečnosti té šance odpovídá **výjimečná reakce**: kopáč i obchodník šli – a každý prodal vše, co měl. Příležitost s velkým P se stává **výzvou**: JDI, PRODEJ VŠECHNO, CO MÁŠ. Přestaň spoléhat na zaběhané jistoty. Vystup z koloběhu kupování a prodávání. Můžeš být člověkem svobody a naděje – zadarmo. Taková výhra tě potkala. Pojďte, kupujte a jezte, bez peněz a bez placení!

ZADARMO? – bouříme se. Copak to ty dva z Ježíšových příběhů nestálo všechno? Copak to nebyla nejdražší vstupenka jejich života? Není náhodou Boží království jen pro pár vyvolených, kteří na to mají, či předem vybranou společnost? Ale ono není řečeno, že by na to měl jen někdo. Oběma dvěma překvapeným stačilo to, co zrovna měli: kopáčovi i obchodníkovi. **Ani jeden dopředu nešetřil**, aby byl připraven na nějakou mimořádnou transakci. Stačilo jim to, jak na tom ve chvíli toho setkání byli. Nemuseli si půjčovat, nemuseli žebrot o pomoc. To, co měli, ať obyčejný kopáč nebo bohatý obchodník, v té nejdůležitější chvíli stačilo. Jen se k tomu bylo potřeba správně postavit. A především, onu **možnost potkat** poklad, potkat perlu, tu si ani jeden z nich kupovat nemusel. Ta jim spadla z nebe. Ta nám spadla s nebe.

V té 13. kapitole Matoušova evangelia už jsme měli možnost pár podobenství o Božím království království slyšet – o tom, že není důležitá fáze ztrát, když se rozsévá, ale až čas žně (a my se mezitím můžeme stávat pokud možno úrodnou půdou); o tom, že to království roste z malých, nepatrných lehce přehlédnutelných počátků, prťavých jak zrnko hořčičné a že jeho růst je skrytý, tak jako když trocha kvasu prokvasí celé těsto.

Vesměs jde o procesy skryté, neviditelné, jejichž smysl a význam se odkryje až na konci, ve finále, až ze zrna vyroste finální produkt nebo až kvas prokvasí těsto. Mezitím... můžeme někdo škodolibě namítnout... můžeme leda tak čekat. Dnes jsme slyšeli příběhy, které odkrývají ještě jednu podstatnou věc: Skrytá krása, síla, jedinečnost, nenahraditelnost Božího království, ta se vám odkrývá už teď, uprostřed všední rutiny, práce. Proto v dnešním dvoj příběhu probíhá setkání s Božím královstvím uprostřed života – a docela, od základů ho mění. S kopáčem i obchodníkem objevujeme – ten nalezený skrytý poklad je hodnotou, která od základů proměňuje náš přítomný život. Království Boží je mezi vámi, řekne Ježíš, a myslí právě na tohle. Už je tady. Přiblížilo se. Už teď číháte pokání. Přeorientujte život podle možnosti, kterou Boží království otevřelo.

Měňte smýšlení o tom, co je v životě a v světě důležité, a otevírejte se tomu, co k vám jako nenadálá možnost přichází. Ten zvláštní děj – blížící se vláda svobody a naděje, obnova lidství, darovaná perspektiva – to je něco, čemu se můžete otevřít s důvěrou hned, jak o tom slyšíte. Jen ten poklad, tu perlu nezapomínejte. Jen jim otevřít život.

Vsádit všechno, celý život, na Boží království otvírá pak nečekané možnosti. Proto si nás Ježíš může dovolit vyzvat, abychom Boží království postavili **na místo toho**, co jsme **měli**. Už ne **mít**, ale **být**. Stávat se člověkem, který své šance

a smysl života neodvívá od toho, co sám má. Teď je nám třeba darována možnost potkávat naději, která vydrží i opakované neúspěchy – naději, kterou si smějí osvojovat pronásledovaní a posmívání pro spravedlnost. Už teď smíme nacházet přátele tam, kde bychom je předtím nehledali. Odpouštět to, co jsme předtím tvrdě vymáhali. Opouštět tu polohu života, kde se všechno soustředí jen na vlastní zájmy. Rozhodovat se pro řešení, která jsme předtím odmítali jako bláhovost. Radovat se z věcí, nad kterými bychom předtím mávli rukou. A nebo – zápasit o hodnoty, na nimiž bychom jinak mávli rukou.

Člověk, kterého potkalo vyprávění o Ježíši a s ním i ta blízkost Božího království a který je pustil do života, si může zpívat (třebas docela potichu) *srdce mé to ví, už s tím počítá*. Může si úlevně vydechnout, nebo rozkřičet bláznivou radostí nečekaně obdarovaných: Už je to tady! A s tou důvěrou a radostí se řadí do zástupu svědků bláznivé naděje a v tom zástupu nalézají bratry a sestry. A jejich společná radost (a životní směřování) je ozvěnou, dosvědčující, že Bůh svými poklady obdarovává ZADARMO – ale nikoli NADARMO.

Otevíráš nám oči, Pane, abychom nepřehlíželi skutečné bohatství. Bohatství svobody, naděje a radosti, bohatství od tebe. Děkujeme za příběh o překvapení – a velebíme tě – za to, že to překvapení potkává i nás – i za to, že blízkost tvého království není věcí našeho rozhodnutí – ale tvé obživující milosti. AMEN

(Perly a poklady Božího království vítáme slovy písně Má duše Boha velebí – 204)

Matouš 13,44-46 Salvátor 27.10.24

Píseň 633,1+2

In: Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu. Utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává. Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin sehnuté napřimuje, Hospodin miluje spravedlivé. Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svévolným však mate cestu. Hospodin bude kralovat věčně, Bůh tvůj, Sijóne, po všechna pokolení. Haleluja. (Ps 146)

Píseň 186 (Ž 146)

Modlitba:

Náš Pane, děkujeme za tento tvůj den. Radujeme se, že si smíme připomínat tvoje dílo – příběhy o tvém lidu, o lidech, které jsi povolal k víře, Ježíšovy příběhy o Božím království. Tady máme vždy znova poznat, že to není dávná historie – ale tvůj dar a tvoje pozvání i pro nás. A tak tě prosíme, ať tvoje slovo přemůže všechno co nás trápí, s čím si nevíme rady, co nás nutí k pochybnostem, co nás zahání pryč od tebe. Daruj to nám – i všem, kdo se tento den ve tvém jménu scházejí. Vyslyš nás, když se ve jménu Ježíšově modlíme: **Otče náš...**

1. čtení: Iz 55,1-3

Píseň 765 (Slunce pravdy, milosti)

kázání: Mt 13,44-46

Píseň 204 (Má duše)

Ohlášení

Přímluvy: Přijď Království tvé

Přijď Království tvé – Přijď Království tvé – Přijď Království tvé – Amen.

1. Doprostřed únavy – doprostřed pochybností – Přijď Království tvé -
  2. Jako překvapení – jako dar lásky – jak obnova lidství – Přijď Království tvé -
  3. Mezi vyděděné – tam kde se válčí – kde vládne zoufalství – Přijď Království tvé -
  4. Do pyšných srdcí – kde vládne sobectví – kde vládne lhostejnost – Přijď Království tvé -
  5. Utišit pláč – a setřít slzy – navrátit radost – – Přijď Království tvé -
  6. Mezi nemocné – mezi osamělé – k bohatým i chudým – Přijď Království tvé -
  7. Doprostřed církve – k tomuto sboru – do našich srdcí – Přijď Království tvé -
- Přijď Království tvé – Přijď Království tvé – Přijď Království tvé – Amen.*

Poslání PŘ 3,13-15

Požehnání

Milost Pána našeho Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Píseň 625,3